

Roman Tratar (1975) se je v gore zaljubil že zelo mlad, ko jih je obiskoval z očetom. Leta 1999 je postal planinski vodnik, v naslednjih letih pa pridobil tudi mednarodno vodniško licenco. Izziv mu je raziskovanje novih, zanj neznanih vrhov tako doma kot v tujini. Za obisk gora je navdušil mnoge znance in prijatelje. Je avtor vodnika *Julijske Alpe: osrednji del* (2019) in nekaj prispevkov za *Planinski vestnik*.

Andraž Poljanec (1972) je po poklicu glasbenik, njegova življenjska pot pa vodi čez hribe z občasnimi postanki v dolini. Najraje ima zimo in turno smuko. Gorske kotičke odkriva tudi v družbi svojih otrok, ki so navdušeni opazovalci in poznavalci ptic ter divjih orhidej. Za *Planinsko založbo* je pripravil vodnike *Turni smuki* (2003), *Bohinj* (2008) in *Julijske Alpe: južni del* (2016), kot soavtor pa je sodeloval pri *Kamniško-Savinjskih Alpah* (2004) in *Slovenski planinski poti* (2012, 2018).

PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

Julijske Alpe

VZHODNO OD SOČE IN PIŠNICE

Roman Tratar in Andraž Poljanec

IZBIRNI VODNIK

- 45 najlepših poti na izbrane vrhove.
- Nazorni opisi gora in poti.
- Opisane poti so primerne za vse planince.
- Vsem turam so dodani zemljevidi s prikazom poteka poti.
- Kakovostne fotografije vas bodo še dodatno pritegnile k turam.
- Delo izkušenih poznavalcev Julijskih Alp.

978-961-6870-73-3

CENA
29,90 €

ISBN
978-961-6870-73-3

JULIJSKE ALPE VZHODNO OD SOČE IN PIŠNICE

ROMAN TRATAR IN ANDRAŽ POLJANEC

PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

Roman Tratar
Andraž Poljanec

IZBIRNI VODNIK

Julijske Alpe

Vzhodno od Soče in Pišnice

1. ZA AKOM
2. ŠPIK
3. PRISOJNIK (PRISANK)
4. RAZOR
5. KRIŽ
6. STENAR
7. BOVŠKI GAMSOVEC
8. ŠKRLATICA
9. DOVŠKI KRIŽ
10. KUKOVA ŠPICA
11. VRTAŠKO SLEME
12. GRANČIŠČE
13. JEREBIKOVEC
14. DEBELA PEČ
15. MREŽČE IN LIPANSKI VRH
16. VIŠEVNIK
17. VELIKI DRAŠKI VRH
18. TOSC
19. VISOKA IN SPODNJA VRBANOVA ŠPICA
20. RJAVINA
21. TRIGLAV ČEZ PLEMENICE
22. TRIGLAV S POKLJUKE
23. KANJAVEC
24. VELIKO ŠPIČJE
25. GREBEN ZELNARIC IN TIČARIC
26. DEBELI VRH
27. PRŠIVEC
28. TRIGLAVSKA JEZERA
29. LANŽEVICA
30. VELIKA BABA
31. JAVORŠČEK IN LIPNIK
32. KRASJI VRH
33. KRNČICA IN SKUTNIK
34. KRN PO POTI SILVA KORENA
35. KRN ČEZ BATOGNICO
36. ŠKOFIČ IN RDEČI ROB
37. MRZLI VRH
38. MAHAVŠČEK
39. TOLMINSKI KUK
40. VRH NAD ŠKRBINO
41. VOGEL
42. RODICA IN RASKOVEC
43. ČRNA PRST
44. MOŽIC IN SLATNIK
45. RATITOVEC

Roman Tratar
Andraž Poljanec

IZBIRNI VODNIK

Julijske Alpe

Vzhodno od Soče in Pišnice

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

796.52(234.323.6)(036)

TRATAR, Roman, 1975-

Julijske Alpe. Vzhodno od Soče in Pišnice : izbirni vodnik /
Roman Tratar, Andraž Poljanec ; [zemljevidi Peter Šilak ; avtorji
fotografij Franci Horvat ... et al.]. - Ljubljana : Planinska zveza
Slovenije, 2021

ISBN 978-961-6870-73-3

COBISS.SI-ID 85480963

ROMAN TRATAR
ANDRAŽ POLJANEC
Julijske Alpe
Vzhodno od Soče in Pišnice

UREDNIK
Jože Drab

UREDNIK PLANINSKE ZALOŽBE
Vladimir Habjan

STROKOVNI PREGLED
Andrej Stritar

LEKTORIRANJE
Vera Šeško

TEHNIČNI UREDNIK
Emil Pevec

ZEMLJEVIDI
Peter Šilak

OBLIKOVNA ZASNOVA VODNIKA
Grupa Ee

PRELOM
Meta Žebre

TISK
Schwarz print, d.o.o.

IZDALA IN ZALOŽILA
Planinska zveza
Slovenije
Ob železnici 30a,
SI-1000 Ljubljana
www.pzs.si
info@pzs.si
Ljubljana, 2021

EVIDENČNA ŠTEVILKA ZALOŽBE
539

ZA PLANINSKO ZVEZO
SLOVENIJE
Jože Rovan

NAKLADA
800

AVTORJI FOTOGRAFIJ
Franci Horvat:
16-17, 18, 20-21, 28-29,
30-31, 34-35, 37, 42-43,
46-47, 56-57, 60-61, 63,
64-65, 66, 75, 76-77,
80, 92, 104-105, 114-115,
116-117, 118, 123, 124-125,
130-131, 132, 134-135,
136, 140, 142-143, 145,
149, 154-155, 168-169,
178-179, 186-187, 189,
196, 201, 206-207, 207,
212-213, 215
Miljko Lesjak:
162, 166
Oton Naglost:
Naslovnica, 7, 15, 25, 48,
58, 71, 82-83, 89, 94-95,
96, 98-99, 102-103, 108,
109, 110-111, 113, 158-159,
164-165, 208-209

Andraž Poljanec:
150-151, 152, 157, 180,
190-191

Peter Strgar:
8, 23, 32, 38-39, 40,
44, 50-51, 52, 54-55,
68-69, 72-73, 78-79,
86-87, 90-91, 100,
120-121, 128-129,
138-139, 146-147,
160-161, 170-171, 172,
174-175, 177, 182-183,
185, 193, 194-195,
198-199, 202-203, 211,
216
Andrej Trošt:
85

Brez pisnega dovoljenja
Planinske zveze Slovenije
so prepovedani reproduciranje, distribuiranje,
javna priobčitev,
predelava ali druga
uporaba tega avtorskega
dela ali njegovih
delov v kakršnem koli
obsegu ali postopku,
tudi fotokopiranje,
tiskanje ali shranitev v
elektronski obliki. Tako
ravnajte pomeni, razen
v primerih od 46. do 57.
člena Zakona o avtorskih
in sorodnih pravicah,
kršitev avtorske pravice.

Kazalo

Uvod	9
• Zasnova vodnika	10
• Ravnanje ob nesreči	14
1. Za Akom	16
2. Špik	20
3. Prisojnik (Prisank)	24
4. Razor	30
5. Križ	34
6. Stenar	38
7. Bovški Gamsovec	42
8. Škrlatica	46
9. Dovški križ	50
10. Kukova špica	56
11. Vrtaško Sleme	60
12. Grancišče	64
13. Jerebikovec	68
14. Debela peč	72
15. Mrežce in Lipanski vrh	78
16. Viševnik	82
17. Veliki Draški vrh	86
18. Tosc	90
19. Visoka in Spodnja Vrbanova špica	94
20. Rjavina	98
21. Triglav čez Plemenice	104
22. Triglav s Pokljuke	110
23. Kanjavec	116
24. Veliko Špičje	120
25. Greben Zelnaric in Tičaric	124
26. Debeli vrh	130
27. Pršivec	134
28. Triglavska jezera	138
29. Lanževica	142
30. Velika Baba	146
31. Javoršček in Lipnik	150
32. Krasji vrh	154
33. Krnčica in Skutnik	160
34. Krn po poti Silva Korena	164
35. Krn čez Batognico	170
36. Škofič in Rdeči rob	174

37. Mrzli vrh	178
38. Mahavšček	182
39. Tolminski Kuk	186
40. Vrh nad Škrbino	190
41. Vogel	194
42. Rodica in Raskovec	198
43. Črna prst	202
44. Možic in Slatnik	208
45. Ratitovec	212

OPOZORILO

Čeprav je eden od osnovnih ciljev planinskih vodnikov povečati varnost obiskovalcev gora, pa avtorja in založba ne morejo sprejeti odgovornosti za morebitno nesrečo ali škodo, ki bi jo utrpel uporabnik vodnika. Na nevarnosti opozarjamo pri vsakem opisu, vendar je vsak opis vedno subjektiven, poleg tega se razmere na terenu lahko spreminjajo celo iz ure v uro. Uporabnik se za turo odloči sam in tudi tvega sam.

Uvod

V vodniku je opisanih 45 izbranih tur na območju osrednjega in južnega dela Julijskih Alp. Oba avtorja sta tudi avtorja posameznih, enciklopedičnih vodnikov omenjenih delov Julijskih Alp. Tako prvih 30 tur po osrednjem delu opisuje Roman Tratar, ostalih 15 po južnem delu pa Andraž Poljanec.

Območje na jugu omejujeta Selška Sora in Baška grapa, na jugozahodu in zahodu Soča s prelazom Vršič, severna meja je Zgornjesavska dolina, na vzhodu pa se gorovje poniža v Blejski kot oziroma v Blejsko-Radovljiško kotlino. Po zunanjih mejah lahko obvozimo gorstvo in kujemo načrte za hribovske podvige. Že samo pogled iz doline na visoke in mogočne apnenčaste vršace osrednjega dela s Triglavom na čelu je izjemno privlačen, zato ni čudno, da marsikoga zasrbijo pete. Na jugu se vleče trideset kilometrov dolg Bohinjsko-Tolminski greben, ki na zahod podaja roko Krnski skupini, proti vzhodu pa Ratitovcu. Te gore so manj nebotične, imajo pa zaradi lege in zanimive zgodovine druge adute. Poti, ki prepredajo območje, so prav tako pisane. Lahki izleti so pisani na kožo tudi mlajšim planincem, izurjeni gorniki pa se bodo preizkusili na zavarovanih plezalnih poteh – feratah, ali izbrali turo, zabeljeno z brezpotjem, kjer »tišina šepeta«. Zagotovo lahko takšni gorski koticiki zamikajo tudi manj izkušene planince, ki jim zaradi želje po varnem uživanju na zahtevnih območjih toplo priporočamo spremstvo usposobljenih vodnikov, dokler sami ne pridobijo potrebnega znanja in izkušenj.

Večino območja tega vodnika pokriva **Triglavski narodni park**. Gre za edini narodni park v Sloveniji, kjer veljajo naslednje določbe, ki zadevajo planince in izletnike: zunaj za to določenih krajev je prepovedano parkirati oziroma puščati vozila, šotoriti, kuriti ogenj ali pripravljati žerjavico ter kakor koli plašiti prosto živeče živali. Poleg tega velja splošno priporočilo, da ničesar ne odnašamo in ne puščamo v parku.

Zasnova vodnika

Zasnova za vse opisane ture je enotna in nas poleg zamimivih predstavitev ciljev seznanja s podatki, na podlagi katerih se lahko (ne)odločimo za določeno turo.

Na začetku navajamo gorsko skupino cilja ture, zaporedno številko ture in **ime cilja**, ki je večinoma vrh, izjemoma pa visokogorska dolina ali krnica.

Sledijo podatki o **nadmorskih višinah vrha** in **izhodišča** ter **višinski razliki**. Slednja pomembno vpliva na napornost ture in pogosto ni le matematična razlika med nadmorskima višinama cilja in izhodišča, ampak upošteva tudi števev morebitnih vmesnih vzponov. Nato je še podatek o GPS-koordinatah cilja. Koordinate vseh GPS točk v vodniku (za vrhove in za izhodišča) so v uradnem slovenskem koordinatnem sistemu GRS80, ki pa je skorajda enak svetovno znanemu WGS84. To so koordinate, ki jih prikazujejo sodobne GPS-naprave. Primer: N 46,4593, E 13,8386. Prva številka pomeni geografsko širino, tj. stopinje nad ekvatorjem, druga pa dolžino, tj. stopinje vzhodno od Greenwicha (London).

Zahtevnost ture je podlaga za (ne)odločitev zanjo oziroma za najem usposobljenega vodnika. Pri izbiri tur glede na zahtevnost je izjemno pomembno načelo postopnosti. Poleg podatkov o zahtevnosti poti po potrebi opozarjamo tudi na kočljive posebnosti oziroma na posamezne zahtevne odseke, objektivne nevarnosti in napornost. Glede na gorsko območje, po katerem poteka tura, navajamo potrebno dodatno opremo: čelado (nevarnost padajočega kamenja), cepin in dereze (poletna snežišča). Planinska zveza Slovenije razvršča planinske poti v tri skupine glede na tehnično zahtevnost. V tem vodniku so na enak način razvrščene tudi neoznačene poti in brezpotja.

Nezahtevna oz. lahka označena pot omogoča varno hojo brez pomoči rok tudi manj izurjenim planincem ob upoštevanju osnovnih načel za varno hojo.

Nezahtevna neoznačena pot ni markirana, omogoča pa varno hojo brez pomoči rok tudi manj izurjenim planincem (ob upoštevanju osnovnih načel za varno hojo); na posameznih odsekih je priporočljiv smisel za orientacijo.

Nezahtevno brezpotje – gre za večinoma lahko prehodno svet brez nadelanih poti, ponekod lahko sledimo

stečinam oziroma ostankom poti; pomoč rok pri hoji ni potrebna, potrebujemo pa orientacijsko sposobnost.

Zahtevna označena pot je markirana, vodi pa tudi čez izpostavljene ali težje prehodne odseke, kjer so običajno nameščena varovala – zaradi varnosti si pri hoji pomagamo z rokami. Takšna pot je na planinskem zemljevidu označena s prekinjeno rdečo črto, na planinskem kažipotu pa nas nanjo opozori trikotnik.

Zahtevna neoznačena pot ni markirana, speljana je tudi čez izpostavljene ali težje prehodne odseke, kjer si zaradi varnosti pri hoji pomagamo z rokami (plezanje I. težavnostne stopnje), pri čemer izkoriščamo naravne danosti. Treba je imeti smisel za orientacijo.

Zahtevno brezpotje – gre za težje prehodno svet z mestoma izpostavljenimi prehodi, kjer si zaradi varnosti pomagamo z rokami (plezanje I. težavnostne stopnje), pri čemer izkoriščamo naravne danosti. Nujna sta orientacijska sposobnost in smisel za določanje smeri gibanja glede na naklon, obliko in podlago oziroma poraščenost sveta.

Zelo zahtevna označena pot je speljana čez strmo in izpostavljeno pobočje, steno ali po grebenu; skoraj vedno je opremljena z varovali, ki jih uporabljamo za (samo)varovanje in napredovanje. Potrebna je torej ustrezna oprema, nujna je dobra telesna pripravljenost. Takšna pot je na planinskem zemljevidu označena z rdečimi pikami, na planinskem kažipotu pa nas nanjo opozori trikotnik s klicajem. Po avstrijski lestvici ferat jih ocenimo z A in B.

Izjemno zahtevna označena pot je speljana čez zelo strmo, izpostavljeno steno ali po grebenu. Takšna pot je okovana z železjem (ferata), ki služi za napredovanje, obvezno je samovarovanje, lahko je potrebna tudi dodatna pomoč z vrvo. Nujna je torej ustrezna oprema, potrebna je zelo dobra psihofizična pripravljenost. Po avstrijski lestvici ferat je to ocena C ali več.

Zelo zahtevnih neoznačenih poti in brezpotij (strmo in izpostavljeno pobočje, plezanje do težavnosti II) v tem vodniku ni.

Oprema za turo navajamo v dveh različicah. **Planinska oprema** zajema poleg obveznih stvari (prva pomoč, zaščitna folija, osebni dokument, planinska in zdravstvena

izkaznica, zemljevid, kompas, čelna svetilka, mobilni telefon, rezervno oblačilo, anorak, pijača in hrana) lažjo planinsko obutev, srednje velik nahrbtnik (25–30 litrov), kapo, rokavice, sončna očala, zaščitno kremo proti soncu, priporočljive so pohodne palice. Pri visokogorskih turah z večjo višinsko razliko in posledično daljšim časom hoje v zahtevnejšem skalnatem svetu, kjer imamo lahko opravka tudi s snežišči, pa potrebujemo **opremo za visokogorje**: močnejše gorniške čevlje, večji 35–45-litrski nahrbtnik, toplejša oblačila, več pijače in hrane, čelado, plezalni pas, samovarovalni komplet in posebne feratarske rokavice za zavarovane poti ter po potrebi cepin in dereze.

Izhodišče je kraj, do koder se pripeljemo z avtom ali javnim prevozom. Na kratko opišemo, kako se pripeljemo do izhodišča skozi splošno znane slovenske kraje. Na voljo sta tudi GPS-koordinati za dovoz z osebnim vozilom. Poudarjamo pomen javnega prevoza, ki poleg železnice skozi Bohinj zajema tudi avtobusno ponudbo. V poletni sezoni so namreč poleg sezonske linije čez Vršič na voljo posebni, t. i. "hop-gor, hop-dol" avtobusi na območju Bohinja (Pokljuka, Soriška planina, planina Blato) in Kobari-da (Drežnica, planina Kuhinja).

V odstavku o **kočah in bivakih**, ki stojijo na opisani poti, navedemo nadmorsko višino in telefonsko številko koč.

Čas za izvedbo ture se nanaša na povprečnega hodca. Pri večini tur navajamo čase med vmesnimi točkami in skupni čas celotne ture. Pri daljših turah z več vmesnimi točkami navajamo tudi časa vzpona in sestopa. Že pri načrtovanju ture upoštevajmo, da bodo dolgi ali pogosti počitki precej podaljšali čas hoje.

Sezona je obdobje, primerno za izvedbo ture, ki je odvisno od snežnih razmer, dolžine dneva, ponekod tudi od odprtosti koč. Ker je narava nepredvidljiva, upoštevajmo, da je območje določene ture lahko že ali še zasneženo tudi v času sezone.

Navedeni so **zemljevidi**, ki pokrivajo območje posamezne ture in so poleg nekoč obveznega kompasa ali modernejših naprav GPS obvezni del gorniške opreme.

Za dodatne informacije o opisanih turah in turah v njihovi okolici so predlagani še knjižni **vodniki**.

Na terenu si lahko pomagamo tudi z aplikacijo **maPZS** na pametnih telefonih, s katero dobimo vrsto uporabnih podatkov vključno z zemljevidom (več informacij na www.pzs.si). Informacije najdemo tudi na spletnih straneh.

V **uvodu** sta cilj ture in njegova okolica opisana z geografskega, včasih tudi zgodovinskega vidika. Navedene so naravne značilnosti in zanimivosti, ponekod omenimo kakšno posebno lastnost ture, razgled ali morebitne težave, ki nas čakajo na poti.

Vzpon je opisan čim bolj jasno. Podrobnost opisa je odvisna od poteka poti, števila razcepov, preglednosti terena itn. Sproti opozarjamo na težavnejše ali nevarnejše odseke.

Sestop pri marsikateri turi krožnega značaja poteka po drugi poti, zato je opisan posebej, če se vrnemo v dolino po smeri vzpona, pa opisa ne ponavljamo.

LEGENDA ZA ZEMLJEVIDE

 Bivak	 Delujoča planina
 Cerkev	 Planinska koča
 Gorska znamenitost	 Reka, potok, jezero
 Izvir	 Sedlo, škrbina, preval
 Kmetija, domačija, lovska koča,...	 Slap
 Naravna znamenitost	 Vrh na opisani poti
 Mesto, vas, naselje	 Vrh ob opisani poti, zanimivi vrh
 Parkirišče, izhodišče	 Znamenitost
 Opuščena planina	 Izhodišče

33

Krnčica in Skutnik

Stoletni odmevi soške fronte v oazi miru in tišine

NADMORSKA VIŠINA
Krnčica, 2142 m
Skutnik, 2074 m

VIŠINA IZHODIŠČA
751 m

VIŠINSKA RAZLIKA
1390 m,
z vzponom
na Skutnik
1530 m

GRS80 (WGS84)

Krnčica   Skutnik
N 46,2819   N 46,2838
E 13,6509   E 13,6541

ZAHTEVNOST

Nezahtevna označena pot, zahtevno brezpotje
Pot na Krnčico, ki je označena z rdečimi črticami in trikotniki, je lahka, le pod vrhom je nekdanja mulatjera na nekaj mestih že načeta in je potrebna previdnost zaradi izpostavljene strmine. Če pa se odločimo za pristop mimo Skutnika, imamo opravka z lahkim plezanjem (I). V slabi vidljivosti turo odsvetujemo.

Krnčica s Krna

Krnčica je najvišji vrh v petkilometrskem grebenu, ki se izpod severne stene Krna vleče proti severozahodu. Njegova zahodna stran pada najprej proti drežniški ravnici, v nadaljevanju pa z značilnimi travnatimi pobočji na sončni planini Zapleč in Zaprikraj. Vzhodna plat se čez zakrasele pode V Laštah spušča v kotanjo Krnskega jezera oziroma v Lepeno. Zanimivo je edinstveno poimenovanje Krnčice ob Krnu, ki stojita drug ob drugem kot

izrazita predstavnika ženske in moške narave gora, pri čemer Krnčica ni kakšna pohlevna ženička, ampak gora z ostro grebensko rezjo in s skalnatimi prepadi nad travnatimi pobočji ob vznožju. Severovzhodno pod Krnčico stoji Skutnik. Oba vrhova sta bila med prvo svetovno vojno močno utrjeni italijanski vojaški postojanki s številnimi rovi, podzemnimi bunkerji in mulatjerami. Med potjo naletimo na ostanke soške fronte. Izurjeni

OPREMA

Običajna oprema za visokogorje, priporočljive so zložljive pohodne palice.

IZHODIŠČE

Parkirišče Pri koritu nad Drežniškimi Ravnami
Čez Bovško kotlino ali mimo Tolmina se pripeljemo v Kobarid, kjer nas kažipot Drežnica usmeri navzdol do Soče. Onkraj Napoleonovega mostu zapeljemo navzgor v Drežnico (4,9 km), kjer se na razcepu v središču vasi držimo levo, čez 1,5 km pa zavijemo desno v kreber in se mimo Drežniških Raven po ozki in zaviti cesti pripeljemo do parkirišča Pri koritu.

GRS80 (WGS84)
N 46,2729
E 13,6147

ČASI

- Pri koritu–planina Zappleč 1.15 h
- Planina Zappleč–Krnčica 2.30 h ali
- Planina Zappleč–Skutnik–Krnčica 3.30 h

Skupaj vzpon 3.45–4.45 h

- Krnčica–Pri koritu 2.30 h
- Skupaj 6.30–7.30 h

KOČE

Na območju opisane ture ni koč.

SEZONA

Od konca maja do oktobra oziroma v kopnem

gornik lahko opravi z obema na en mah. Vrhunec opisane krožne ture je seveda Krnčica z edinstvenim razgledom na bližnje in daljne vrhove Julijcev. Na vrhu Krnčice je križ, ki so ga leta 2011 postavili drežniški planinci v spomin na padle in pone srečene v Krnskem pogorju.

VZPON

Od parkirišča Pri koritu gremo najprej sto metrov po cesti, nato skrenemo desno po markirani poti (oznaka za Pot miru), ki večinoma seka cesto naravnost navzgor. Na višini okrog 1040 metrov, kjer se pot vzpenja mimo bližnjega cestnega ovinka, zapustimo markacije, zavijemo desno in nadaljujemo po cesti. Naslednji ovinek sekamo po bližnji, nazadnje pa nas cesta pripelje do manjšega parkirišča na začetku planine Zappleč (do tod se lahko pripeljemo, vendar je cesta precej razdrta).

Onkraj ograje (kažipot za Krn) se napotimo po označeni poti proti vzhodu, nato sledimo številnim okljukom mulatjere, označene z rdečimi črticami in trikotniki, ki nas brez večjih naporov pelje navzgor po travnatem pobočju. Pod vrhom

Kaverne v Skutniku

Lopatnika se mulatjera nadaljuje prečno desno v severozahodne strmalni Krnčice, kjer nas najprej preseneti kratek predor. Nato se vzpenjamo v okljukih in vmes prečkamo ostenje po izpostavljenih policah. Pri rdeči oznaki skrenemo levo navzgor na severozahodni greben in po njem na vrh Krnčice.

Izurjeni gorniki, večji zahtevnega brezpotja, pa lahko na prečnici v severozahodne strmalni Krnčice skrenejo z mulatjere in po brezpotju proti vzhodu nadaljujejo na sedlo severno pod Krnčico. Odpre se razgled na Skutnik s Krnčico, na levi pa je kamnit vrh Lopatnika s kavernami, ki je oddaljen le pet minut. S sedla proti Skutniku sprva sledimo nekdanjemu obrambnemu jarku proti jugu, nato se spustimo jugovzhodno po drobljivem žlebu v kamnito krnico in v isti smeri po ostankih škarp in podpornih zidov dosežemo sedelce med Skutnikom in Krnčico. Na Skutnik se vzpnemo tako, da mimo kavern po levi strani obidemo skalnati skok. Nato se vrnemo na sedelce in se lotimo Krnčice. Najprej splezamo po sprva strmem žlebičastem skalovju (I) in nadaljujemo po grebenu. Skalnate stolpe obidemo levo po lažjem svetu, nazadnje pa se čez kratko in bolj izpostavljeno, a ne prezahtevno vršno strmino zavijemo na teme.

SESTOP

Z vrha sestopimo po označeni poti, ki je opisana pri vzponu kot običajni pristop na Krnčico.

ZEMLJEVIDI

- Krnsko pogorje, PZS, 1 : 25.000
- Triglavski narodni park, PZS, 1 : 50.000
- Julijske Alpe, PZS, 1 : 50.000

VODNIK

Poljanec, Andraž:
Julijske Alpe: južni del,
PZS, 2016

42

Rodica in Raskovec

Dama in potepuh

NADMORSKA VIŠINA
Rodica, 1964 m
Raskovec, 1956 m

VIŠINA IZHODIŠČA
1533 m

VIŠINSKA RAZLIKA
630 m, z vzponom
na Raskovec 720 m

GRS80 (WGS84)

Rodica Raskovec
 N 46,2277 N 46,2291
 E 13,8655 E 13,8855

ZAHTEVNOST

Nezahtevna in zahtevna
 označena pot

V slabi vidljivosti je pod vrhom težavnejša orientacija. Pot z Rodice na Raskovec je sprva zahtevna označena pot, tik pod vrhom pa nezahtevna neoznačena pot.

OPREMA

Običajna oprema za visokogorje, priporočljive so pohodne palice.

Veliki Raskovec

Ljubitelji imajo Rodico za kraljico Bohinjsko-Tolminskega grebena. Kraljevske odlike pridejo še bolj do izraza pozimi, ko po njenih vesinah drsijo turni smučarji, tristrana piramidalna podoba Rodice s širokim razgledom pa je izjemno privlačna tudi v kopnem. Kdor ima na vrhu Rodice še dovolj svežine in poleta, lahko nadaljuje po Slo-

venski planinski poti proti vzhodu še na Raskovec (1956 m), kar podaljša turo in s tem prvovrstni grebenski sprehod za poldrugo uro upoštevajoč tudi vrnitev na Rodico. Raskovec ali Veliki Raskovec (Mali Raskovec, 1946 m, stoji severozahodno od njega) je bil po starem celo en meter višji od Rodice, po novih meritvah pa je nekoliko nižji.

IZHODIŠČE

Parkirišče pri spodnji postaji nihalko Vogel v Ukancu

V Bohinj se pripeljemo z Bleda ali čez prelaz Bohinjsko sedlo, 1277 m (Soriška planina) in nadaljujemo ob Bohinjskem jezeru do Ukancu. Dejansko izhodišče, kjer začnemo hojo, pa je razgledna Rjava skala z zgornjo postajo nihalko Vogel, 1533 m. Nihalka obratuje na pol ure, in sicer poleti od 7.00 do 19.00, v zimskem času od 8.00 do 18.00, v ostalih letnih časih pa od 8.00 do 16.00. Od konca junija do sredine septembra obratuje tudi štirisedeznica Orlove glave.

GRS80 (WGS84)
 N 46,2758
 E 13,8357

ČASI

- Rjava skala (zgornja postaja nihalko)-Visoki Orlov rob 1.15 h
  - Visoki Orlov rob-Rodica 1.30 h
  - Rodica-Rjava skala 2-2.15 h
- Skupaj 5 h,
 z Raskovcem 6.30 h

VZPON

Od zgornje postaje gondole jo uberemo proti jugozahodu do Koče Merjasec in počitniških brunaric, kjer zavijemo levo navzdol (kažipot) do spodnje postaje štirisedežnice, ki obratuje tudi poleti in nam lahko prihrani pol ure vzpona. Pot se vzpne pod njo po trasi smučarske proge najprej na Orlovo glavo (1682 m), kjer je zgornja postaja sedežnice. Sledi blag in kratek spust na bližnje sedelce, nato sledimo cesti za stroje navzgor pod naslednjo sedežnico Šija. Po kratkem sestopu ujamemo stezo, ki nas skozi ruševje mimo stebrov sedežnice popelje na vršno strmino smučišča.

Po njej se vzpne do zgornje postaje sedežnice Šija, kjer se odpre razgled proti vzhodu na Rodico in njene samotne sosede. Čez bližnji Visoki Orlov rob (1800 m) se prevalimo na sedelce, malce višje pa dosežemo križpotje na Slovenski planinski poti. Vkreber se požene pot na Šijo (1880 m), mi pa zavijemo levo, proti vzhodu. Pot se sprva nekoliko spusti, sledi strm vzpon po skalovju na travnato vršino glavnega grebena. Čez vzpetino Zadnja Suha (1796 m) nadaljujemo prijeten sprehod po širokem grebenu najprej vzdolž prevala Čez Suho (1749 m), kjer se z leve priključi pot s planine Suha. Pozneje se spet malce spustimo, na zadnji vzpetinici pred Rodico pa se zaradi krožnega nadaljevanja držimo leve, neoznačene steze, ki nas mimo konte pripelje na severozahodni vršni greben in po njem na vrh.

Če se odločimo nadaljevati na Raskovec, se napotimo proti vzhodu sprva po grebenu, nato se markirana pot malce spusti na južno, precej skalnato stran. Prečnica pod neimenovanim grebenskimi vršičem (1941 m), kjer je nekaj bolj izpostavljenih odsekov zavarovanih z jeklenico, nas pripelje na sedelce zahodno pod Novim vrhom (Suho Rodico). Od tod vodi pot po severni strani do travnatnega sedla pod Raskovcem, kjer skrenemo z markirane poti levo in se po dobro vidni neoznačeni stezi ob jugozahodnem grebenu v 15 minutah vzpne na vrh. Na Rodico se vrnemo po isti poti.

SESTOP

Z vrha Rodice sestopimo po markirani poti po jugozahodnem grebenu, obidemo konto pod vrhom in nadaljujemo po smeri vzpona. Sproti lahko v planinsko zbirko dodamo še Šijo (pičlih 15 minut vzpona od kažipotov pod vrhom). S sedelca pod Šijo nam ni treba še enkrat na Visoki Orlov rob in mimo zgornje postaje sedežnice Šija, ampak zavijemo levo po poti, ki čez zahodno pobočje Visokega Orlovega roba pripelje do stika s smerjo vzpona na trasi smučarske proge.

KOČE

- Koča Merjasec, 1535 m, +386 4 5729 712, +386 51 644 316
- Koči Murka in Burja, 1537 m, +386 51 644 316
- Ski hotel, 1535 m (trenutno zaprt)

SEZONA

Od konca maja do novembra

ZEMLJEVIDI

- Bohinj, PZS, 1: 25.000
- Triglavski narodni park, PZS, 1: 50.000
- Julijske Alpe, PZS, 1: 50.000

VODNIK

Poljanec, Andraž:
Julijske Alpe: južni del, PZS, 2016

Rodica z Male Rodice

Dolina Kot

